

DM.ZAPT

Wanneer komt er een vaccin tegen de zelfverheerlijking van blaaskaken?

Elmo Lê van zet de blik op oneindig.
Vandaag: *The Sky Is the Limit*.

Ik heb altijd gedacht dat non-stop orale zelfbevrediging is wat mensen bindt die de kakresten van tussen het gat schrapen met vers gedrukte geldbriefjes, maar blijkbaar vallen geldkoeien onder te brengen in soorten. Er zijn zelfs sympathieke rijken, zo leert het zesde seizoen van *The Sky Is the Limit* mij.

Er zit bijna drie jaar tussen het huidige en het vorige seizoen van het programma dat de voyeurismewensen van het voetvolk inwilligde. In de tussentijd liepen de tv-shows over lullen en eikels van de band als in derdewereldlanden geproduceerd verkoopwaar. *Latem leven*, *Costa Belgica* en andere titels waar ik geen kostbare inkt aan wil vuilmaken: wanneer komt er een vaccin tegen de zelfverheerlijking van blaaskaken?

The Sky is the Limit is een van de OG's binnen het genre. Sinds 2014 gunt reportagemaker Peter Boeckx de kijker een blik in de leefwereld van welgestelde Vlamingen. Boeckx is minder stijlvol dan Eric Goens, minder irritant dan Luk Alloo, minder poëtisch dan Joris Hessels, maar wat hij niet heeft maakt van hem net een reporter met een uniek profiel. Hij is evenveel mensenmens als ramptoerist, zich situerend op de slappe koord tussen empathisch en respectloos.

Ik ben er na zes seizoenen nog niet uit naar welke kant *The Sky Is the Limit* afhelt, en laat dat de kracht zijn van iets wat het best te omschrijven valt als genietbare trash. Geniet,

maar met mate. Peter Boeckx is een meester in het vinden van een evenwicht tussen goed en slecht - hij flirt in *The Sky Is the Limit* met de rand, eerder dan dat hij erover gaat. Om het in de taal van de rijken te zeggen: *il faut le faire*.

Yves Maes van Containers Maes uit Tessenderlo is een nieuw gezicht. Een openbaring, zou ik durven zeggen, omdat Yves met beide voeten in de Kempense grond staat. Hij is rijk, maar geld is niet de drijfveer. Passie is de benzine waarop zijn bedrijf draait. "Je moet je niet anders voordoen dan je bent", zei hij. Als je één conclusie kan trekken uit Yves Maes' passage, dan wel dat rijkdom geen synoniem voor wereldvreemdheid hoeft te zijn.

Maar hoe vreselijk was de aflevering van vorige week waarin Rob Jarrett, een Britse zakenman en bevriend met een rijke Belg die hoopt dat mensen hem verwarren met Karel Lagerfeld, zichzelf met de piet uit de broek op de borst klopte? "Ik hou van diamanten en zij van mij." "Ik voel me een succes, en dat zal ik ook blijven." "Ik stop pas wanneer ik 10 miljard heb." Rob, je bent een vuile rukker.

Kan iemand in Kaapverdië die man in ruil voor zes Duvels een kopstoot geven? Excuses voor mijn taal, maar nogmaals: zowel sympathie als koleire opwekken, daar is alleen *The Sky Is the Limit* tot in staat.

The Sky Is the Limit, maandag om 21.00 uur op Play 4.

Alice Diop probeert mysterie van kindermoord te kraken in 'Saint Omer'

Wanneer de daad te weerzinwekkend is voor een documentaire

Voor haar eerste fictiefilm *Saint Omer*, die bekroond werd op Film Fest Gent en in Venetië, liet regisseur Alice Diop zich inspireren door een ijzingwekkende kindermoord. Waar ze aanvankelijk een modern Medea-verhaal zag, vond ze al snel een ontstellende, veel complexere werkelijkheid.

LIEVEN TRIO

Op 20 juni 2016 begon in het Noord-Franse stadje Saint-Omer het assisenproces tegen Fabienne Kabou, een Frans-Senegalese vrouw van 39. Drie jaar eerder had ze, op een koude novemberdag in 2013, haar 15 maanden oude dochtertje Adélaïde achtergelaten op het strand van Berck, met fatale afloop. Over de schuldvraag was geen twijfel: ja, Kabou had haar eigen kind de verdrinkingsdood ingejaagd. Minder duidelijk was waarom ze dat deed: was Fabienne Kabou psychisch ziek? Was ze, zoals ze zelf beweerde, behekt door familieleden? Of wilde ze wraak nemen op haar man, en bij uitbreiding op een hele samenleving die haar nooit omarmde?

Ook aanwezig tijdens het proces, maar dan in het publiek: Alice Diop, op dat moment 37, in verwachting van haar eerste kind, en net als Kabou van Senegalese afkomst. Diop maakte de afgelopen jaren naam als documentairmaker, maar kwam naar Saint-Omer zonder camera. "Ik kon onmogelijk een documentaire maken over Fabienne Kabou", zegt Diop op het filmfestival van Venetië, waar *Saint Omer* enkele dagen later de Grote Prijs van de Jury en de Prijs voor het Beste Debuut zal winnen. "Haar daad was zo weerzinwekkend dat een documentaire waarschijnlijk zou blijven steken op een te letterlijk, direct niveau. Ik had meer afstand nodig om te begrijpen wat me precies zo obsedeerde aan dit verhaal. En dus moest ik, voor het eerst in mijn carrière als filmmaker, een omweg via fictie nemen."

Wat Diop in de eerste plaats naar het proces had gelokt, waren de krantenartikels over Fabienne Kabou, waarin haar misdaad

een bijna mythologische dimensie werd toegedicht. "Dat kwam enerzijds door de lyrische, romaneske manier waarop ze er zelf over sprak", zegt Diop. "In een artikel las ik hoe Fabienne Kabou beschreef hoe ze haar dochter had gedood: 'Ik heb mijn kind aan de zee teruggegeven', zei ze. Een zin die recht uit een roman van Marguerite Duras had kunnen komen. Bovendien zag ik in haar een moderne versie van Medea (*personage uit de Griekse mythologie dat haar twee kinderen vermoordde om zich te wreken op haar man Jason, die haar achtergelaten had, LT*). Fabienne Kabou was ook een immigrante, die net als Medea een veel oudere man had die haar niet de nodige erkenning gaf. Die parallel trok me aan."

MYTHOLOGISCHE MISDAAD

Maar toen Diop eenmaal in de rechtszaal plaatsnam, liep die mythologische visie meteen keihard stuk op de realiteit. "Toen ik Fabienne Kabou daar zag en hoorde, drong de gruwel van haar daad plots echt door. Dat contrast tussen het fictieve verhaal dat ik op voorhand rond haar had gesponnen, en het geweld van de realiteit die ik op het proces ontdekte, wilde ik in *Saint Omer* weergeven. Dat is ook de reden waarom ik alles in lange, statische shots heb gefilmd: het geeft de kijker de mogelijkheid om het proces te beleven zoals ik het beleefd heb, en voortdurend heen en weer gegooid te worden tussen empathie, shock, fascinatie en afschuw. Ik wilde de complexiteit en onbegrijpbaarheid van het personage weergeven: ze ontsnapt aan elke poging om iets op haar te projecteren of haar in een hokje te duwen."

Voormalige minister Martin van Rijn leidt onderzoek naar misstanden bij Nederlandse publieke omroep

De Nederlandse publieke omroep (NPO) heeft een voormalige minister ingeschakeld om het onderzoek te leiden naar grensoverschrijdend gedrag achter de schermen bij de publieke omroep.

Martin van Rijn was onder meer minister voor Medische Zorg en Sport (2020) en staatssecretaris van Volksgezondheid, Welzijn en Sport (2012-2017). Het onderzoek komt er naar aanleiding van het artikel in *de Volkskrant*, waarin aan de hand van zeventig interviews werd geschreven hoe presentator Matthijs van Nieuwkerk jarenlang redacteurs zou hebben gekleineerd en geterroriseerd bij *De wereld draait door*. Van Nieuwkerk heeft inmiddels de sa-

menwerking met BNNVara verbroken, maar heeft toegezegd wel mee te werken aan het NPO-onderzoek.

Het onderzoek zal verder gaan dan alleen de werkcultuur achter de schermen bij *De wereld draait door*. Bij Mores, een meldpunt voor grensoverschrijdend gedrag binnen de podium-

Het onderzoek zal verder gaan dan alleen de werkcultuur achter de schermen bij 'De wereld draait door'

film- en televisiesector, waren de voorbije week al meerdere meldingen binnengekomen over vergelijkbare gevallen binnen de gehele publieke omroep.

De uitkomsten van het externe onafhankelijke onderzoek worden in de eerste helft van 2023 verwacht. Er moet daarbij niet alleen gekeken worden naar het verleden, maar er moeten ook oplossingen worden voorgesteld om zulke zaken in de toekomst te vermijden. Daarbij zal het onder andere gaan over de vele tijdelijke contracten waar programmamedewerkers mee moeten werken. Ook moet er een 'Actieplan voor de toekomst' komen om een sociaal veilig werkklimaat te creëren. (DM)

'Door haar lyrische taal probeerde de kindermoordenaars de gruwel van haar daad te verbloemen'

ALICE DIOP
REGISSEUR

Saint Omer is Diops eerste fictiefilm, maar in de dialogen schemeren nog haar documentaire roots door: "De woorden die het personage Laurence Coly in de film spreekt, zijn letterlijk de woorden van Fabienne Kabou op het proces. Die zijn vaak heel lyrisch, ze verraden een vrouw die haar eigen daden fictionaliseert. Zo beschreef Fabienne Kabou bijvoorbeeld hoe de nacht haar riep, hoe ze geleid werd door de maan, hoe ze haar dochter in slaap wiegde alvorens haar op het strand neer te leggen... Die beschrijving deed bij mij een belletje rinkelen, en toen ik na het proces nog eens de film *Medea* van Pier Paolo Pasolini bekeek, zag ik het plots: Kabou's beschrijving kwam exact overeen met een scène uit die film. Het is moeilijk hard te maken, maar ik denk dat ze die scène van Pasolini heeft gebruikt om haar eigen afgrijselijke daad enigszins acceptabel te maken.

"Net zoals ze ook dankbaar gebruik heeft gemaakt van de racistisch getinte vraag van de onderzoeksrechter of ze dacht dat er hekserij in het spel was: een idee dat bij een witte vrouw nooit aan bod gekomen zou zijn, maar dat haar wel de kans gaf om een uitleg te geven aan iets dat ze voor zichzelf niet kon verklaren. Dat iedereen daarin is meegegaan, bewijst in welke mate er dingen op haar zijn geprojecteerd."

MOEDERSCHAP

Maar uiteindelijk is *Saint Omer* geen film over Fabienne Kabou, of over kindermoord, zegt Diop. "Ik wilde vooral een film over moederschap maken. Daarom is het hoofdpersonage ook Rama, een schrijfster die zelf zwanger is en het proces van Laurence Coly bijwoont. De belangrijkste relatie in de film is die tussen Rama en haar moeder, maar ook die tussen Laurence Coly en haar moeder. Het zijn heel complexe, moeilijke banden. Tegelijk vol liefde, maar ook met veel afstand. De centrale vraag is voor mij: hoe kan je moeder worden, terwijl je tegelijk in het reine komt met je eigen moeder, en met het meisje dat je geweest bent? Het is een vraag die ik zelf nog steeds niet helemaal beantwoord heb, ook al ben ik intussen moeder geworden. Het is een grote, existentiële kwestie waar niemand ooit helemaal klaar mee zal zijn, maar die deze film wel probeert aan te raken."

Saint Omer speelt vanaf morgen in de zalen.

HET VRIJE LEVEN 10

Recensie *Saint Omer*: 'Emoties niet toegestaan in de rechtbank'

Regisseur Alice Diop. 'Voor het eerst in mijn carrière als filmmaker moest ik een omweg via fictie nemen.' © RV

Bijna 1,7 miljoen kijkers voor België-Marokko

Gemiddeld 1.692.643 Vlamingen zagen zondagmiddag hoe de Rode Duivels met 0-2 de boot ingingen tegen Marokko. De wedstrijd had een piek van 1.861.007 voetbalfans. De eerste wedstrijd op het WK van België tegen Canada was nog goed voor gemiddeld 1.881.984 kijkers. Ter vergelijking, op het WK in Rusland, in 2018, haalde de tweede wedstrijd van de Rode Duivels, toen tegen Tunesië op een zaterdag om 14 uur, 1.691.953 kijkers. De Duivels wonnen toen met 5-2.

De prestatie van de Duivels had ook gevolgen voor *Villa Spor-*

Karl Vannieuwkerke mocht in *Villa Sporza* de wedstrijd analyseren voor 363.253 kijkers

za, later op de avond. Karl Vannieuwkerke en zijn gasten mochten de wedstrijd analyseren voor gemiddeld 363.253 kijkers. In 2018 haalde *Villa Sporza* na België-Tunesië 756.636 kijkers.

Zondagmiddag keken ook 373.222 wielersfans op Canvas naar het veldrijden in Hulst. (HLN)

Aaron Taylor-Johnson getipt als grootste kanshebber voor hoofdrol in nieuwe James Bond

Wordt Aaron Taylor-Johnson de volgende James Bond? In de Britse media wordt opnieuw een rondje gespeculeerd over de opvolger van Daniel Craig, die aangaf niet langer de geheim agent te zullen spelen. Volgens de tabloid *The Sun* zou de 32-jarige Taylor-Johnson de beste papieren hebben om Craig (54) op te volgen. De krant weet dat de Brit een erg goede indruk gemaakt zou hebben tijdens een geheime screentest.

"Aaron deed in september een screentest om de volgende Bond te worden en de producers, onder wie Barbara Broccoli, hielden van hem", vertelde een bron aan de Britse

Aaron Taylor-Johnson (32) maakte onder meer naam in de *Kick-Ass*-films en in *Bullet Train*, aan de zijde van Brad Pitt. © EPA

tabloid. "Hij ligt nu in poleposition voor de rol." Volgens *The Sun* is de kans dan ook groot dat Taylor-Johnson aan het langste eind trekt. Ook de 50-jarige acteur Idris Elba werd lang getipt als grote kanshebber, maar hij zou naar verluidt de rol van 007 niet zien zitten.

Aaron Taylor-Johnson is getrouwd met *Fifty Shades of Grey*-regisseur Sam Taylor-Johnson. Als acteur maakte hij faam in de *Kick-Ass*-films en *Avengers: Age of Ultron*. Recent was hij nog te zien aan de zijde van Brad Pitt in de actiekomedie *Bullet Train*. Zijn grote doorbraak beleefde hij met dank aan *Nowhere Boy*, de film uit 2009 over John Lennon. (HLN)